

N:o 10.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående eftergift af ett postmästaren A. Torbiörnssons sterbhus till betalning ådömdt belopp; gifven Stockholms slott den 22 december 1887.

Kongl. generalpoststyrelsen beviljade den 31 maj 1884 dåvarande postmästaren i Lysekil A. Torbiörnsson tjänstledighet för tiden från och med den 1 juli till och med den 30 september samma år samt förordnade extra biträdet inom vestra jernvägspostdistriktet, extra ordinarie postexpeditören Carl Johan Ernst Wennersten att under tiden på eget ansvar förestå postmästaretjensten i Lysekil. Sedermera erhöll Torbiörnsson förlängd tjänstledighet och Wennersten fortsatt förordnande till oktober månads utgång, dock med rätt för Torbiörnsson att dessförinnan återinträda i tjänstgöring, derest omständigheterna sådant medgafve. Torbiörnsson återinträdde i tjänstgöring den 10 oktober 1884 och aflät samma dag ett telegram till kamereraren å generalpoststyrelsens kameralbyrå, deri Torbiörnsson utfäste sig att afgifva redovisning för hela fjerde kvartalet 1884. Wennersten, som åter skulle redovisa för tredje kvartalet, afvek den 3 november 1884 från sin dåvarande stationsort, Göteborg, utan att dessförinnan eller sedermera hafva fullgjort sin berörda skyldighet. Nämnda räkenskap upprättades derföre å generalpoststyrelsens kameralbyrå med ledning af dit inkomna verifikationshandlingar och specialräkenskaper; och befans dervid att Wennersten åsamkat sig uppbördsbrist till belopp af sjuhundrafjorton kronor 84 öre. I den medelsräkning, hvilken Torbiörnsson afgaf för fjerde kvartalet af år 1884, förde han sig emellertid till godo såsom en fordran från näst föregående kvartal ett belopp af fyrahundra nittiotre kronor 64 öre, hvilket skulle grunda sig derå att Wennersten i en den 30 september 1884 afgifven så kallad tiodags uppgift eller uppgift för de tio sista dagarne om postanvisnings-, post-

förskotts- och tidningskassornas ställning fört sig till godo nämnde belopp, samt att Wennersten, som den 6 oktober å postkontorets bankräkning utassignerat ett belopp af ettusen kronor, deraf godtgjort sig sin föregifna fordran och till Torbiörnsson endast redovisat återstoden.

Vid granskning af Torbiörnssons medelsräkning för postkontoret i Lysekil för 1884 års fjerde kvartal anmärkte postrevisionen, att omförmälda belopp af fyrahundra nittiotre kronor 64 öre blifvit uti ingående balansen i kredit affördt såsom redogörarens fordran från föregående kvartal, men att detsamma ej funnes upptaget såsom utgående balans i medelsräkningen för tredje kvartalet; och yrkades, att det af Torbiörnsson sålunda obehörigen afförda beloppet måtte såsom anmärkningsmedel varda till hufvudpostkassan inlevererad.

Sedan Torbiörnsson den 18 maj 1885 affidit och hans enka Sofia Torbiörnsson blifvit i ärendet hörd, utlät sig generalpoststyrelsen genom resolution den 30 april 1886, att som Torbiörnsson vid sitt återinträde i tienstgöring den 10 oktober 1884 iklädt sig redovisningsskyldighet för hela fjerde kvartalet nämnda år, och hvarken genom vederbörligt inventeringsinstrument eller genom företeende af någon mellan Torbiörnsson och Wennersten träffad skriftlig öfverenskommelse blifvit ådagalagd, att anmärkta beloppet blifvit af Torbiörnsson till Wennersten öfverlemnadt, samt de så kallade tiodagsuppgifterna icke utgjorde sådana räkenskapshandlingar, som kunde läggas till grund för redovisning af uppbörd, utan endast vore att anse såsom kassarapporter, förpligtades Torbiörnssons sterbhus att under titel anmärkningsmedel till hufvudpostkassan genast inleverera anmärkta beloppet fyrahundra nittiotre kronor 64 öre. Enkan Torbiörnsson anförde häröfver besvär hos Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, men kammarrätten fann enligt utslag den 1 november 1886 skäl ej vara anfördt, som kunde verka ändring i generalpoststyrelsens resolution. Detta utslag vann laga kraft.

I en till Kongl. Maj:t ingifven skrift har enkan Torbiörnsson i underdånighet anhållit, att hennes afidne mans sterbhus måtte befrias från erläggande af ofvanomförmälda, sterbhuset till betalning ådömda belopp. Till stöd för sin begäran har sökanden andragit, att hon med två minderåriga barn befunne sig i så torftiga omständigheter, att hon endast med yttersta ansträngning förmådde sörja för sitt och barnens uppehälle, samt att hennes afidne man vid sitt återinträde i tienstgöring på god tro iklädt sig redovisningsskyldighet för Wennersten, till hvilken han då icke haft anledning att hysa något misstroende.

Af ett vid den underdåniga ansökningen fogadt prestbetyg inhem-

tas, att sökanden har två i äktenskapet med Torbiörnsson födda dött-rar, af hvilka den äldsta är född den 31 oktober 1872 och den yngsta den 16 december 1878; och hafva två personer intygat, att enkan Torbiörnssons inkomster icke försloge ens att bestrida de nödvändigaste utgifterna för hennes och två minderåriga barns uppehälle, samt att hon, om postverkets fordran utkräfdes, skulle beröfvas möjligheten att försörja sina barn.

Postdirektören vid postkontoret i Göteborg Frans Broberg har i ett ansökningen bilagdt, öfver densamma afgifvet utlåtande anfört, att enkan Torbiörnsson, som innehade qvarlåtenskapen efter mannen odelad, icke förutom värdet af ett enkelt bohag, egde annan tillgång än ett kapital af omkring ettusen femhundra kronor; att räntan derå tilllika med den pension till belopp af trehundra kronor om året, som hon egde uppbära från civilstatens pensionsinrättning, svårligen försloge till tre personers underhåll; att en hög grad af sannolikhet talade därför, att Torbiörnsson icke sjelf kommit i åtnjutande af anmärkningsbeloppet, enär han syntes hafva på god tro af Wennersten öfvertagit redovisningen deraf såsom en dennes uppgifna fordran af postverket, samt att denna åsigt jemväl vunne ett stöd i Torbiörnssons kända red-barhet och den ordentlighet, hvarmed han upprättat alla sina föregående medelsräkningar.

Sedan generalpoststyrelsen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande och dervid vitsordat, att ömmande omständigheter föreläge, men anmärkt, att en eftergift af ådömda beloppet ej finge sträcka sig till den anmärkningsprovision, femton procent, som författningsenligt tillkomme anmärkaren, har Kongl. Maj:t låtit detta ärende Sig föredragas; och vill Kongl. Maj:t, med afseende å de deri förekomna bevekande omständigheter, härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att postmästaren Torbiörnssons sterbhus befrias från erläggande af ifrågavarande anmärkningsmedel, dock med skyldighet för sterbhuset att gälda det vederbörande anmärkningsförfattare författningsenligt tillkommande anmärkningsarfvode.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C Å R.

Gust. Tamm.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 22 de-
cember 1887.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern THEMPTANDER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
friherre VON OTTER,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
VON KRUSENSTJERNA,
friherre TAMM och
friherre PEYRON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet friherre Tamm, föredrog följande mål och ärenden:

Departementschefen föredrog vidare:

En till Kongl. Maj:t ingifven skrift, deri postmästaren i Lysekil A. Torbiörnssons enka, Sofia Torbiörnsson, i underdånighet anhållit, att hennes aflidne mans sterbhus, som enligt kammarrättens den 1 november 1886 meddelade och sedermera laga kraftvunna utslag förpligtats att till hufvudpostkassan inleverera ett af postrevisionen vid

granskning af postmästaren Torbiörnssons medelsräkning för 1884 års fjerde qvartal anmärkt belopp af fyrahundra nittiotre kronor 64 öre, måtte befrias från erläggande af berörda anmärkningsmedel;

öfver hvilken ansökning generalpoststyrelsen afgifvit underdånigt utlåtande.

Med afseende å de i ärendet förekomna bevekande omständigheter tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen att medgifva, att postmästaren Torbiörnssons sterbhus befriades från erläggande af ifrågavarande anmärkningsmedel, dock med skyldighet för sterbhuset att gälda det vederbörande anmärkningsförfattare författningsenligt tillkommande anmärkningsarfvode.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Fredrik Zethelius.